

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Litteratur om Faust m.m.

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p252-txt-shoot-id8a243781-a550-4766-a384-b95a7ea9c79d.pdf> (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Ben Hafi vedbliver nu at fortælle og fremstiller nu en Abdallah, som var Vizir hos Sultanen af Giuzurat, hvor han havde megen Indflydelse, da han denne Sultan var en vel en god Mand; men uden Character (p. 67. »Ich weiss, dass ein solcher Regent für gewisse Leute seinen Hof zum Paradiese macht; wer aber ausser diesem Paradiese lebt, s[ch]me[c]kt, wie sie sagen, hier die Hölle schon im Voraus«). Landet tog heller ingen Skade derved; thi han meente det godt og var begeistret for det Gode. Men nu var der ogsaa hos Sultanen en anden Mand som heed Ebu Amru, som Sultanen vel ikke gjorde stort videre af; men som han dog beholdt ved sit Hof, da det var hans afdøde Kanzlers Søn. Denne holdt sig ogsaa beskeden inden sine Grændser; men modarbejdede dog saa smaat ved sin Kulde den andens Begeistring. Dette gjorde nu Abdallah ondt, og nu tænkte han, at det var bedst at gribe kraftige Midler for at drive sin Sag igjennem. Han traadte nu i Forhold til en Magus og lærte af ham hans Kunster og satte sig nu i rapport til Aanderne som nu ogsaa viste sig, en Yngling nemlig et fuldkomment Ideal p. 76 »Sein erhabne Gestalt entsprach dem wunderbar schönen Angesicht – ein Ideal, nach allen Regeln der im Geiste abgezogenen Schönheit gebildet; aber dabei so kalt, gleichgültig und empfindungslos, daß das Verwundern und Bewundern plötzlich in ein erstarrendes ängstliches Gefühl übergieng. Auf seinen wunderschönen Gesicht war keine Mine, keine Spur eines Zuges oder einer Mine zu finden, welche dem ihm gegen Ueberstehenden den Weg zu dem Herz oder Geiste desselben anzeigte.« etc som er ganske fortræffeligt udmalet. -- Fremdeles skildres nu denne Aands Kulde og Følelsesløshed p. 79. der Geist: »ob ich mich in den Strahlen der Sonne, oder den feuchten, kalten Dünsten bade, ist einerlei für mich; denn mir sind die Strahlen der Sonne nicht warm, und der Nebel nicht kalt.« Paa Abdallahs Spørgsmaal, hvad Msk. er, svarer han (p. 83.) er ist alles das nicht, was er gern sein wol[!]te, und wär er alles dieß, so wol[!]te er wieder sein, was er vorher gewesen ist.«